

μενος, ως εἶπον ἀνωτέρω, ἐπὶ ἀνωφεροῦς, ἀλλ' εὐρείας ἐκτάσεως εἶναι διατετηγμένους εἰς πολλοὺς μικροὺς ἀνθῶνας, ἐφ' ἑκάστου τῶν ὁποίων ἐτοποθετήθησαν γάστραι ἐν ἐρρυθμῷ κατατάζει τοῦ μεγέθους αὐτῶν καὶ τοῦ εἶδους τῶν ἀνθῶν, ἢ δὲ ἀποφῆς τούτων μεταφέρει τὴν ψυχὴν ἵπταμένην τότε ὡς χρύσαλίδα ἐπὶ πληθὺν ἄλλων ἀπεικονισμάτων τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης, χωρὶς νὰ ἐξαιροῦνται οὐδὲ οἱ πεπληρωμένοι ἀπὸ κόλυθα δίσκον τῶν ἡμετέρων ζαχαροπλασטיῶν, ἐφ' ὧν ἡ ζαχαροπλαστική τέχνη ἐκοσμηματογράφησε ὀλόκληρον πένθημον ἱστορίαν!

Κατόπιν ὑψοῦνται αἰδημόνως μικρὰ μικρὰ δενδρύλλια ἀνοστόλιστα, καὶ κλόνοι εὐλίγιστοι ἄλλων περιβάλλουσιν αὐτὰ μετὰ μητρικῆς τρυφερότητος. Ῥοδιῶναι κατάλευκοι στεγάζουσιν, ἢ κρέμανται νωχελῶς ἐν εἰδει παραπετασμάτων ἀπὸ τῶν στοῶν καὶ τῶν τεχνητῶν κισκείων. Πιδάκες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παραδείσου τούτου τῶν ἀνθῶν ἀναρρίπτουσιν εἰς ἱκανὸν ὕψος τὸ ὕδωρ ὅπερ διὰ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου διαγράφεται ἐπὶ τῶν πετάλων αὐτῶν εἰς μυριοχρούς καὶ ἀψιδωτάς ἴριδας, ἐνῶ ἀπειρία πτηνῶν τῆς ἀνοίξεως πληροῦσι τὴν ἀρωματικὴν ἐκείνην ἀτμοσφαῖραν διὰ τοῦ κελαδῆματός των.

Καὶ ὅταν ἐλαφρὸς, ὡς πνοὴ ἐρωτευμένον, ψίθυρος φυσήσῃ εἰς τοὺς κλόνους τῶν δενδρυλλίων ἐκείνων, τότε τινάσσουσιν ἠδυσπαθῶς τὰ φύλλα των, καθὼς τὰ πτηνὰ τὰ χνουδωτὰ αὐτῶν πτίλα μετὰ τὸ πρῶτον φίλημα τοῦ ὕμεναίου, καὶ στῶμα εὐθὺς ἀπαλὸν ἐξ ἀνθῶν κατακλύπτει τὸ χαλκόςτρωτον ἔδαφος.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ πανηγύρεις ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς πόλεσιν, ὑπὸ τὴν διπλῆν αὐτῶν ἔνοιαν τῆς προαγωγῆς τοῦτέστιν αὐτῶν τούτων καὶ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ χάριν τοῦ ὁποίου τελοῦνται, στέφονται ἀναμφιβόλως ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας· δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐπακριβῶς τὸ ποσὸν ὅπερ εἰσεπράχθη

ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν, βεβαίως ἦτο ἱκανὸν ὥστε αἱ εὐεργετούμεναι ὑπάρξεις νὰ εὐλογῶσιν τὴν ὑπαρξίν των ἀνθῶν, ἅτινα ἐφ' ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ χαρίζουσιν ὄλον αὐτῶν τὸ ἄρωμα εἰς τοὺς πτωχοὺς των φίλους.

Τριεστῆνος

**ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΝΑ ΦΥΤΟΥΝ Η ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ;
(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)**

Πύργος, 30 Ἀπριλίου

Ἐν τῷ ἀπὸ 23 παρελθ. μηνὸς φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Παλιγγενεσία» ἀνέγνωμεν διατριβὴν (τῆς ὁποίας ἔπειτα συνέχεια) δι' ἧς διαβεβαιούται ὅτι οἱ σοφοὶ γερμανοὶ, οἱ τὴν ἀρχαιοκοιτικὴν αὐτῶν δίκησαν ἐν τῇ ἱερᾷ τῶν Ὀλυμπίων χώρα πανσόφως βυθίσαντες πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν εὐρεθέντων ἀριστουργημάτων τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας, ἐπεχείρησαν ἐπ' ἐλπίδι βεβαίᾳ τῆς ἐν Ἀθῆναις μετακομιδῆς αὐτῶν, ὅπως κατασταθῶσιν εὐχρηστά καὶ εὐπρόσιτα τοῖς ἐπιστήμοσι καὶ λοιποῖς καὶ ὅτι ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων των, μὴ δεῖξαντων τῶν ἀρμοδίων τὴν δέουσαν πρὸς τοῦτο ἐπιμέλειαν. Πειράται δὲ μετὰ φυλετικοῦ πράγματι μίσους καὶ ἀποστροφῆς πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὁ χώρος ἐκεῖνος, ἐν ᾧ σήμερον εὐρίσκονται τὰ ἀγάλματα, εἶνε δυσπρόσιτος ἐρημία, ἐρημία προωρισμένη δι' ἀσκητὰς καὶ ἱερομονάχους καὶ οὐχὶ διὰ Μουσεῖον, τόπος θεοκατάρατος.

Ἐξ ἐναντίας αἱ Ἀθῆναι ἐν αἷς εὐμάρεια ὑπάρχει, πνευματικὸς πυρὴν, συγκοινωνία ἐμπορίου, εἶνε συνεντευκτῆριον τῶν θεῶν, καὶ δικαιοῦνται νὰ ἀρπάξωσι πᾶν ὅτι ὦραϊον εὐρίσκεται εἰς τὰς βανδάλους ἐπαρχίας! ὁ τόπος ἐκεῖνος, δὲν

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐκ νέου ἀνεστέναξεν, ἀλλὰ διετήρησε τὴν ἀπάθειάν του.

«Δὲν εἶχα πλέον νὰ φυλάγω καμμιά αἰχμάλωτον, καὶ ὅμως καμμία δὲν ἐπῆλθε μεταβολὴ ἔς τὸ σύνθημά μου. Ἦτανε ὁ μικρὸς ποῦ μεγάλων σὰ νέο πεύκο ἢ ζωὴ μου ἦτανε τὸ ἀντίτιμόν του. Τέλος, φοβούμενοι μήπως μοῦ φύγῃ ἀπ' τὸ περιβόλι σὰν μικρὸς ἄγριος μὲ διέταξαν νὰ τὸν κλείσω ἀσφαλῶς διὰ νὰ προλάβω κάθε ἀπόπειραν ἀποδράσεως. Ὑπήκουσα. Ἐκράτησα τὸν μικρὸν αἰχμάλωτον σὲ μιὰ αὐλὴν κάμποσο μεγάλη, τὴν ὁποίαν ἐτοίμασα ἐπιτήδεος δι' αὐτόν.

«Δὲν ἦτο δύσκολος ὁ δουτυχῆς, τὸν ἔτρεφα μὲ ὅτι εὐρισκα, μὲ ἄρτον, μὲ γεώμηλα, μὲ λάχανα καὶ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἔτρωγε σὰν κουνέλι. μὲ καρύδι καὶ διάφορα ὀπωρικά ποτὲ δὲ μὲ κρέας· διὰ ποτὸν δὲ τοῦ ἔδωκα νερὸ ἀπὸ ἕνα κουβά μέσα.

«Ἐπειδὴ πολὺ μὲ φοβώτανε, δὲν φαινόμενα ποτὲ σχεδὸν εἰς αὐτόν τὴν τροφήν τοῦ τῆ, ἔδωκα ἀπὸ μιὰ τρύπα μέσα.

«Δὲν ξέρω ἂν τὸν εἶχαν καταδικάσει εἰς τὴν δίαιταν ταύτην μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κατστρέφετο· ἀλλὰ τότε ἦσαν πολὺ ἀπατημένοι, γιατί ἀντὶ νὰ χάσῃ τὴν ὑγείαν του ὄλο ἕνα καὶ δυνάμονε.

— Ὡ τὰ θηρία! τὰ θηρία! ἐψίθύρισεν ὁ κ. Λαγγάρδ.
— Τοῦτο εἶνε ἀληθέστατον, κύριε· οἱ ἄνθρωποι βεβαίως

ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν καρδίαν ἀνθρώπου. Σὰς βλέπω κ' ἐγίνατε ὡχρὸς σὰ νεκρὸς, καὶ κάθε λίγο ἀλλάζετε χρῶμα.

— Μὴ δίδετε προσοχὴν εἰς τὴν ταραχὴν μου, γέρο Μονό· πρέπει νὰ βλέπετε μὲ παῖον ἐνδιαφέρον σὰς ἀκούω· ὦ! καὶ, σὰς ἀκούω μετ' ἀγωνίας.

— Ἐξακολουθῶ.

— «Ἰέρασαν τρία χρόνια λοιπὸν καὶ μερικοὶ μῆνες ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε σ' ἐμένα ὁ μυστηριώδης καὶ τρομερὸς ἄνθρωπος, ὅταν ἐκ νέου διὰ τελευταίαν ἐνεφανίσθη φορὰν, νύκτα πάλιν μὲ τὴν ἀμαξαν συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ ἕνα ἄτομον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγνώριζα.

— «Ἐρχομαι νὰ σ' ἀπαλλάξω, μοῦ εἶπε.

«Δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω τὴν χαρὰν μου.

— «Φαίνεται, ὅτι τοῦτο σ' εὐχαριστεῖ, μοῦ εἶπε.

— «Ναί.

— «Διατί;

— «Διότι ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀποστολή μου τελείωσε.

— «Τι φάντι, ἀλλὰ διὰ λόγους τινὰς τοὺς ὁποίους θεωρῶ ἀνωφελεῖς νὰ σοῦ γνωστοποιήσω πρέπει νὰ μείνῃς ἐδῶ μὴνὰς τινὰς ἀκόμη.

— «Θὰ πάρουμε τὸν μαθητὴν σου καὶ θὰ μᾶς ἀκολουθήσῃς.

— «Ποῦ;

— «Θὰ ἰδῆς.

(ἀκολουθεῖ)

οί επίσημοι τῆς πατρίδος μας ἄνδρες, ὡς ὁ ἀείμνηστος Δεληγεώργης καὶ ἄλλοι τῆς καλαισθησίας ἐρασταὶ Εὐρωπαῖοι ἐξύμνησαν ποιητικώτατα συναρπασθέντες ὑπὸ τῶν φυσικῶν καλλονῶν αὐτοῦ, ὁ τόπος ἐκεῖνος, ὃν οἱ πάνσοφοι ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἐξελέξαντο ὡς ἐνδιαίτημα τῶν Θεῶν καὶ ταμείον τῶν πολυτιμωτέρων καὶ ἐξοχωτέρων προϊόντων τῆς διανοίας, σήμερον προσαγορεύεται τόπος ἀσκητῶν καὶ ἀνάξιος πάσης προσοχῆς !! εἶνε αὐτόχρομα ὕβρις πρὸς τὸν τόπον καὶ πρὸς τοὺς σοφοὺς προγόνους μας, ἐξελεγχομένους ὡς ἐστερημένους καλαισθησίας. Δὲν θαυμάζομεν διὰ τοῦτο, καὶ ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς ἐλέχθη ὅτι τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς πέριξ τῆς Ὀλυμπίας Ἀλβανούς.

Ἡκιστα πειθόμεθα περὶ τῆς ὀρθότητος τοῖς ταῦτα λέγουσι καὶ γράφουσι, διότι ἐὰν ἤθελεν ὑποτεθῆ ἀληθὲς ὅτι εἰσὶν Ἀλβανοὶ οἱ περὶ τὰ Ὀλύμπια οἰκοῦντες, ἡ ἀγνή πρωτεύουσα δὲν στερεῖται τοιούτων λαλούντων ἐν μέσαις Ἀθήναις τὴν ἀλβανικὴν ἐὰν δὲ ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην τὰ ἱερά ταῦτα ἀγάλματα, τὸ κέντρον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ ἐστία τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης εἶνε ἀλλαχού καὶ οὐχὶ ἐν Ἀθήναις. Διὰ τί νὰ μὴ προτιμηθῆ ἡ Βιέννη, οἱ Παρίσιοι, ἡ Ρώμη καὶ τόσαι ἄλλαι εὐπρόσιτοι τοῖς πᾶσι μεγαλοπόλεις; διὰ τί εὐπρσιτότεραι αἱ Ἀθῆναι παρὰ ἡ Ὀλυμπία, μὴ ἄρα γε δὲν ἔχει λιμένα ἡ Ἡλεία ἢ σιδηροδρομὸν ὡς αἱ Ἀθῆναι; μὴ ἄρα γε στερεῖται ξενοδοχείων καὶ τροφῶν ἡ ἁμαζῶν ἢ Ἡλεία, ἐν ἣ δὲν ὑπάρχει δῆθεν εὐμάρεια; Πάντα ταῦτα στεροῦνται πάσης ἐπιστημονικῆς ἀξίας καὶ ἥκιστα δικαιολογοῦσι τὴν ἐγωιστικὴν ἔφεσιν ἐξ ἧς ὀρμῶντες οἱ ταῦτα φρονούντες καὶ γράφοντες.

Ὁ ἀληθὲς ἐπιστήμων καὶ τῆς ἀρχαιολογίας ἐραστῆς σπουδάζων καὶ μελετῶν τὸν ἀκοίμητον θησαυρὸν τῆς ἀρχαίας σοφίας, δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς Ἀθηναϊκῆς τύρβης, οὔτε τῶν ἀγρίων, τῶν ὀνηλατῶν, τῶν φωνῶν, οὔτε τοῦ Ζήτω καὶ Γιούχα τῆς Ἀθηναϊκῆς Μόδας· ἔχει ἀνάγκην ἡσυχίας, ἐμπνεύσεως ἱερᾶς ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ τόπου οὐδεις δὲ ἐκ τῶν ἐπισκεψαμένων τὴν ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν ἠρνήθη ὅτι ρομαντικώτερα κοιλὰς τῶν Ὀλυμπίων δὲν δύναται νὰ εὐρεθῆ. Περιβρεχομένη ὑπὸ δύο ποταμῶν τοῦ Ἀλφειοῦ καὶ Κλαδίου ἀσπασίως συναντωμένον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ περιβάλλεται ὑπὸ λόφων καταφύτων ἐκ πύκνης, οἵτινες δροσιζόμενοι ὑπὸ τῶν δύο εἰρημένων ποταμῶν ἀποπνέουσι θεσπεσίαν αὔραν. Πλὴν τούτου καὶ ὑπὸ καθαρὰν ἐπιστημονικὴν ἐποψίν ἐξεταζομένου, οὐδεὶς θ' ἄρνηθῆ ὅτι ἡ σχέση τῶν ἀγαλμάτων πρὸς τὴν φύσιν, καὶ τὰς θέσεις, ἐν αἷς ἐκείντο τὰ ἀγάλματα εἶνε ἡ πρώτη βᾶσις τῆς ἀληθοῦς ἀρχαιολογικῆς μελέτης. Ἡ σχέση τῶν ναῶν, τοῦ σταδίου, καὶ λοιπῶν πρὸς ἄλληλα, εἶνε τὸ ἄλφα τῆς ἀρχαιολογικῆς σπουδῆς.

Ἡ σχέση τῶν ναῶν, τοῦ σταδίου καὶ τῶν λοιπῶν πρὸς ἄλληλα, εἶνε τὸ ἄλφα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἀποχώρησις τῶν ἀγαλμάτων ἐκ τῶν ναῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ὀλυμπίας τόπου εἶνε προφανὴς πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀσεβεία καὶ δολοφονία. Δὲν φρονοῦμεν ἅτι θέλει εὐρεθῆ κυβερνητικῶς ὅπως θέσῃ χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τῶν ἱερῶν πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἀθηναϊκῆς Πανδώρας. Εἴ ποτε ὅμως ἀποπειραθῆ γνῶτωσαν καὶ Ἀθηναῖοι καὶ κυβερνητικῶς ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἡλείας, ὁ ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐφόρων τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαιοτήτων ἀξιωματικῶς διδασκόμενος τὸν ἔρωτα πρὸς τὰ ἱερά ταῦτα κειμήλια, θά φωνήσῃ: Μολὼν λαβέ.

Π. Π.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Σήμερον τὴν πρώτην εὐρέθη τετρασυμένον καὶ ἐρριμμένον χαμαὶ τὸ μικρὸν κλειθρον (λουκέτον) δι' οὗ ἐκλείετο ἡ θύρα τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὑπερίδου μικροῦ παντοπωλείου τοῦ Ἄντ. Κουρεβέση.

— Συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Πλάκα, σήμερον τὴν πρώτην ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ Ἐενοδοχείῳ τοῦ «Φοῖνικος» οἱ λωποδύται Π. Ψαράκης ἢ Κρεμμύδας, καὶ Παναγιῶνης Γούναρης, ἐπὶ τοῦ τελευταίου τῶν ὁποίων εὐρέθησαν καὶ δραχμαὶ 45 κεκρυμμέναι ἐντὸς τοῦ πύλου του, προῖον φαίνεται τῆς ἐργασίας του.

— Ἐν Πειραιεὶ χθὲς, ὥρα 2 μ. μ. ὁ τελωνοφύλαξ Εὐάγ. Λογοθέτης, σκοπὸς ὢν ἐν τῷ τελωνιακῷ καταστήματι, ἐτραυματίσθη διὰ τῆς κἀνης τοῦ ὅπλου του κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐλαφρῶς τὸν ἀχθοφόρον Γ. Δασκαλάκην.

— Ὁ Στέφαν. Στεφανάκης, σιδηρουργός, ἐκ Κέας, ὀλισθησῆς χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν κατέπεσεν ἐκ τινος μηχανῆς, ἐντὸς τοῦ πατώματος τοῦ πέραν τοῦ Φαλήρου κειμένου χαρτοπωλείου Βαρουζάκη ἐνῶ ἠργάζετο καὶ ἔθραυσε τὸν δεξιὸν αὐτοῦ πόδα.

— Συνελήφθη χθὲς ἐν Πειραιεὶ ὁ λωποδίτης Π. Καρακασόπουλος, ὅστις μετ' ἄλλων πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀφῆρσε παρὰ τοῦ χωρικοῦ Π. Βωιδῶνη διὰ τῆς μεθόδου τοῦ πορτοφολίου δραχ. 60.

— Ἐπίσης συνελήφθησαν οἱ λωποδύται Ν. Τριανταφύλλου, Δ. Γεωργίου καὶ Ν. Ἀθανασίου, ὡς ὑποπτοὶ αὐτοῦργοι τῆς γενομένης σήμερον ἐν Πειραιεὶ διὰ πορτοφολίου κλοπῆς δρ. 100 κατὰ τοῦ γέροντος χωρικοῦ ἐξ Ἡλείου Ἄν. Καλογήρου.

ΠΑΝΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα	8 μ. μ.	Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.
Τρίτη	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.
Τρίτη	8 μ. μ.	Διὰ Σύρον.
Πέμπτη	7 μ. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Στυλῖδα καὶ Βόλον.
»	8 »	» Σύρον
Σάββατον	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἑσπέραν.
Σάββατον	7 π. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Στυλῖδα καὶ Βόλον.